

MANUEL AZAÑA ES REBUT APOTEOSICAMENT A BARCELONA I A GIRONA

Interessants declaracions del cap del Govern i de Lluís Companys. Al Centre d'Unió Republicana de Girona, Azaña i Francesc Macià pronunciaren importantíssims parlaments

ARRIBADA DE MANUEL AZAÑA A BARCELONA DE PAS CAP A GIRONA

Ahí, a un quart d'onze del matí, arribà a Barcelona per l'estació de França, el cap del Govern central, senyor Manuel Azaña.

A esperar el pas del tren presidencial han acudit a Sant Vicenç, el governador senyor Anguera de Sojo, el conseller de la Generalitat senyor Casanoves i el comandant Farràs, i el cau superior de Policia, senyor Menéndez. Aquestes autoritats han pujat dalt del tren acompanyant el President fins a Barcelona.

El senyor Azaña vingué acompanyat de la seva distingida muller.

Junt amb el senyor Azaña arribaren també els senyors Companys, Grau, Santaló, Quintana, Lluhi, Pere Coromines, Burtado, Portela, el sots-secretari senyor Ramos, el germà del cap superior de policia, senyor Menéndez, i el director general de Telègrafs, senyor Barroso.

A l'estació terme hi havia a esperar el cap del Govern de la República, el President de la Generalitat, senyor Macià i la seva filla senyoreta Maria, l'alcalde, senyor Aiguader, el rector de la Universitat, senyor Serra Hunter, i totes les autoritats de la ciutat ultra altres personalitats polítiques i representacions econòmiques i intel·lectuals. Recordem la mare i la filla del cap superior de Policia, el cunyat del senyor Azaña, senyor Ribas Cherif, el comandant de Marina, els diputats Gassol, Puig i Ferrer, Carrasco, els Srs. Pellicena, Vinyals, Ventós, Vázquez, Jové, Ruiz, Duran, Oller, Armengol, Emili Opel, el cònsol i vice-cònsol de Letònia, Arcos, Ferran Soler, Argimon, Torres Jordi, Peláez, Busquets, Bonilla, generals Batet, Rodríguez, Pozas, Moletero, Perruca, Marzo, Cabanelles, els senyors Samblancat, Rubí, Ribé, Raboso, Escofet, Amat, Heredia, Sánchez, Pujol i Font, Vega, Alavedra, Gibert, els capitans de mosos d'Esquadra, Cabezas i Escofet, el doctor Flaquer (en representació del bisbe), Suñé, Francesc Bartrina, Arles, Ferré, Vicençs, etc. També hi havia representacions de totes les armes de l'Exèrcit, un gran nombre de caps i oficials de la guàrdia civil i policia, i, formada, a l'andana, una companyia del regiment d'Infanteria núm. 10, amb bandera, esquadrà i banda, Guàrdies municipals de gran gala i una secció de Policia prestant el servei de vigilància.

A més dels elements oficials que sabem d'esmentar, hi havia una gran gernació d'infants de l'andana de l'estació.

Així que baixà Azaña del tren, Francesc Macià li va donar, en nom de Catalunya la benvinguda. Acte seguit el saludaren les autoritats, mentre la filla del senyor Macià ofería uns ramells de flors a la muller del senyor Azaña. Aquest pasà revista a la companyia d'infanteria que hi havia formada a l'estació, la qual companyia féu els honors de rúbrica al cap del Consell de ministres i ministre de la Guerra alhora. La banda tocava l'Himne de Riego, mentre el públic no cessava d'aplaudir.

Situades les autoritats amb els senyors Azaña i Macià en primer terme, desfilaron davant seu les tropes abans esmentades.

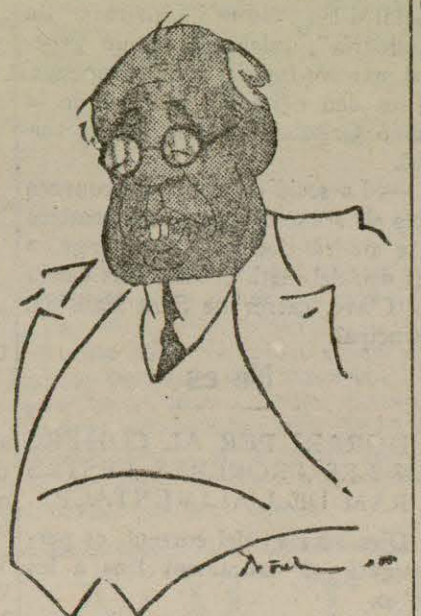
Deu minuts després de l'arribada ressenyada, s'ha format a la mateixa estació un tren especial, en el qual pujaren els senyors Azaña, Macià, Carrasco, Companys, Santaló, Puig d'Asprer, Pérez Ferrás, Angel del Barrio, el general Batet i els seus ajudants, a més de l'alt personal de la Generalitat i alguns periodistes, emprenent el tren la marxa cap a Girona.

En arrencar el tren se sentiren crits de "Visca l'Azaña" i "Visca el polític honrat", esclatant una verdadera ovació que durà fins que el tren sortí de l'estació.

La senyoreta Azaña, junt amb la senyora Menéndez, es dirigiren a l'Hotel Colom acompanyades del governador civil, senyor Anguera de Sojo.

ARRIBADA A GIRONA

Prop de les dotze del migdia, arribà a Girona el tren en el qual

MANUEL AZAÑA, que ahir presencià, al Goya, l'estrena de la seva obra "La Corona"

anaven ultra el cap del Govern i el President de la Generalitat, el cap de la minoria catalana, Lluís Companys, el conseller de la Generalitat, senyor Carrasco i Formiguera, els senyors Iria, Santaló, Quintana, Puig d'Asprer, general Batet, general Rodríguez del Barrio, l'ajudant del ministre de la Guerra, senyor Riallo; el senyor Lluís Florés, cap del Gabinet militar, Joan Hernández Sarabia; el secretari polític del senyor Azaña, senyor Vicenç Gaspar, l'enginyer cap de Traceló, senyor Ferran de la Càmar, l'inspector de Material mòbil, senyor Maisterra, Palmier de Grifon, cap de Via i Obres, el secretari particular del senyor Macià, Joan Alavedra, el cap de mosos d'Esquadra, senyor Pérez Farràs, els oficials del mateix cos, senyors Cabeza i Escofet, el major dom de la Generalitat, senyor Rubí, diversos periodistes i tal vegada algunes altres persones que en aquests moments no recordem.

Durant tot el trajecte fou ovacionat extraordinàriament i a totes les estacions hi havia comissions de tots els pobles, que acudiren a saludar el cap del Govern. Els passos a nivell estaven curullats de públic, notant-se, també, l'assistència de moltes escoles d'aquells pobles que ovacionaven el senyor Azaña.

En arribar a "l'Empalme" pujaren al tren especial els senyors Iria, comissari de la Generalitat per a Girona, i el governador civil, senyor Claudi Ametlla, saludant immediatament el president del Govern.

En ésser a l'estació, el senyor Santaló, lliurà al cap del Govern, senyor Azaña, el bastó de coman-

ament que l'esmentat senyor portà durant tota la seva estada a aquella ciutat.

A l'estació hi havia una gran gentada que ovacionà durant llarga estona els senyors Azaña i Macià.

Hi havia el segon batalló de caçadors de Muntanya, que rendí al senyor Azaña els honors que li pertocaven. Passà revista a l'esmentat batalló i sempre seguit dels aplaudiments i visques del nombre públic que hi havia, es dirigí en automòbil, junt amb el senyor Macià i l'alcalde, senyor Santaló, cap a l'Ajuntament.

Allí tingué lloc una recepció i desfilaron per davant del President del Govern i del senyor Macià, nombroses representacions d'Ajuntaments i d'entitats locals i foranes. Recordem, entre les autoritats que hi havia presents, el fiscal senyor Hercher, el jutge de primera instància, senyor Balcells, el general De Eugenio, el tinent coronel de la guàrdia civil, senyor Gómez, els adjunts a la Comissaria de la Generalitat, senyors Camps i Arbolix i Puix Pujades, el comissari senyor Domínguez Manresa, els regidors senyors Palol, Colomer, Pasqual, Rahola, Verderó, Tordera, Cerezo, Julià, Vall, Vila Sabater, Busquets, Ventura, Tomàs, Bonmatí, Dalmau, Coalla, el president de l'Audència, senyor del Pino, i com ja hem dit abans, nombroses representacions.

DISCURS DEL CAP DEL GOVERN

Acabada la recepció, els senyors Azaña i Macià han sortit al balcó principal de l'Ajuntament per tal (Segueix a la pàgina 4)

COM UN OASI

Com un oasi al bell mig d'aquest desert que és Madrid i que és Espanya, on els sentiments veritablement liberals són tan escassos, i de vegades tan a contra cor encara que hi hagi molts homes que es pensin posseir-los; com un oasi al bell mig d'aquest Madrid i d'aquesta Espanya on hi ha tan poca esperit de comprensió, en una educació religiosa ha creat anhels imperialistes desplaçats d'aquest moment de la humanitat i de tots els moments d'un món en el qual la igualtat fos fonament i base de la vida; com un oasi al bell mig d'aquesta capital espanyola i de totes les terres no catalanes de la República, on el poble mantingut en l'analfabetisme n'ha amb esperit de casta, i té un rei al cos que no el deixa créixer, i té fums de superioritat que la mateixa igno-

rància li fa posar, i no sent simpatia pel que no parla com ell, i li cau la bava — oh, analfabetisme de la massa — davant la mitra d'un bisbe o la placa i els entorçats de qualsevol general; com un oasi al bell mig de tant de desert, de tanta immensitat de dunes inexorablement estèrils, de tanta sequedat sense el censol d'un rajolí, de tant de sol sense esperança d'aïopluc i d'ombra; com un oasi, Manuel Azaña.

Manuel Azaña, home profundament republicà, que no pot ésser sinó republicà. Home no català, profundament espanyol, que ha dit que si Catalunya vol l'autonomia, ha de tenir l'autonomia; que si Catalunya vol la llibertat dintre d'una Federació, ha de tenir aquesta llibertat dintre d'una Federació; que si Catalunya vol la independència, ha de tenir la independència, per la senzill raó que ningú no és ningú, al món, per imposar a altri la seva voluntat i de fer-lo viure d'una manera que no li plagi; perquè ningú no té cap dret sobre els altres, i els homes i els pobles han de respectar-se mútuament, llur manera de pensar i de sentir, sense fer-se objecte de coacció.

Com un oasi, Catalunya troba a Madrid — entre altres comptats homes, sinó els nostres — Manuel Azaña.

No ens enganyem: Una gran part del poble espanyol educat per la Monarquia, ens ha odiat perquè érem els que patíem més les sotragades de la vida, i com més en patíem més les sobrepujàvem i més anàvem creixent. Ens ha odiat perquè li deien que parlàvem català per a diferenciar-nos i perquè no volíem parlar espanyol. Ens ha odiat perquè dèiem empenya i posàvem un somri davant dels infortunis. Ens ha odiat perquè hi havia molt mala gent que li cultivava aquest odi pacientment, persistentment com aquell que cultivés entre mig d'un camp ubèrrim, matolls de gram i canyota.

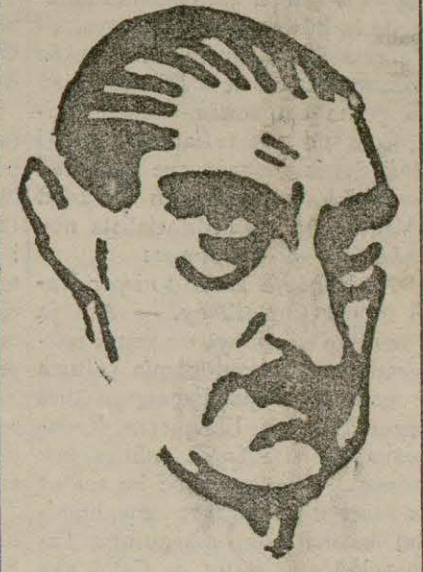
Nosaltres som els que el 14 d'abril vàrem proclamar la República catalana, perquè no ens competia proclamar l'espanyola. Nosaltres som els que després hem esborrat aquest nom perquè a comprensió no ens guanyarà ningú. La sort de Catalunya estava i està marcada en el rellotge del destí, i la llibertat

Els sectors de dreta

S'AGRUPEN AL VOLTANT DEL SENYOR MAURA

Madrid. — Preguntat el senyor Maura sobre la "jefatura" que pensen oferir-li els elements que formen la minoria progressista, ha dit:

—No es tracta de formar un partit al vell estil. Es tracta d'una coincidència substancial entre els elements de la Dreta republicana, els independents i els agraris, amb la qual cosa es formarà al Parlament un grup de 50 diputats.

MIQUEL MAURA, que dirigirà els progressistes, els agraris i els independents de dreta

Considera que aquesta unió serà la base d'una agrupació nacional d'amplis sectors nacionals.

En el discurs que pronunciarà el senyor Maura al cinema Europa el vinent dia 27, parlarà clarament dels problemes plantejats a la política d'Espanya.

També es proposa anar a Sevilla entre el 27 de desembre i el 15 de gener, per tal de pronunciar un altre discurs.

Al Parlament de la República

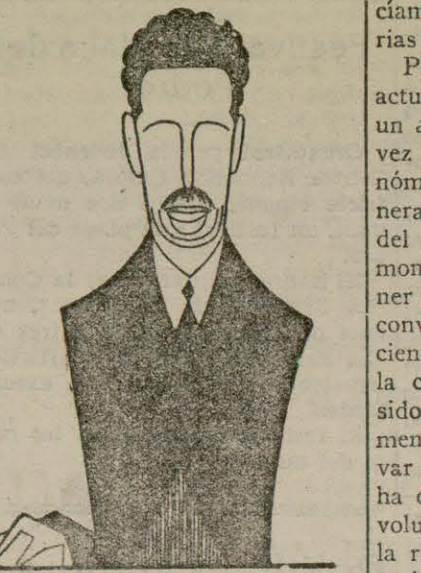
LLUIS COMPANYS FIXA LA POSICIO DE L'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA DAVANT EL GOVERN NOU

(De l'extracte oficial de la sessió del dia 17 del corrent)

"Hubiese querido que, dada la modesta representación que ostento, hubiesen hecho uso de la palabra singularmente casi detrás del discurso del Jefe del Gobierno, otras voces más autorizadas, no solamente por su valimiento personal, sino, además, por la fuerza numérica que en la Cámara representan. Después de este claro que ha habido, en que ninguna otra persona había pedido hacer uso de la palabra, me ha parecido a mí, señores diputados, que aun con la modestia de mi representación, correspondida también por la de mi persona, no tenía yo el derecho de reservar el hacer uso de la misma, y por esto voy a procurar ser, como siempre soy, muy concreto en la expresión de mis pensamientos en nombre de la fuerza que represento de Izquierda Republicana de Cataluña.

En realidad, señores diputados, nosotros, desde el primer momento en que se planteó la crisis, fijamos nuestra posición: creíamos que la crisis debía ser resuelta confiando el Poder a un Gobierno que tuviese como programa del mismo la aprobación de las leyes complementarias de la Constitución en el tono, en la ideología con que la Constitución ha sido aprobada.

En el mismo punto en que estábamos estamos, y la circunstancia de que la izquierda republicana de Cataluña no tenga una representación directa en el Ministerio, no puede hacer variar el tono de nuestra actitud. El programa que acaba de esbozar el Jefe del Gobierno coincide en absoluto con nues-

LLUIS COMPANYS, que ha precisat a la Cambra la posició de la minoria catalana

tra apreciació, i estimamcs singularment necessari que se dijera que los proyectos que presente el Gobierno tendrán una homogeneidad de criterio y representarán el criterio del Ministerio, porque tan sólo así podrá fortalecer su autoridad si fuese necesario (y no lo es) y obligará a los grupos políticos a definir limpiamente su actitud ante la conciencia del país.

No he de ocultar que esta actitud de clara, de completa simpatía para el Gobierno ha venido también impresionada por la circunstancia de que el señor Carner, nuestro ilustre amigo, leal camarada, que brillantó nuestra candidatura, forme parte del Gobierno; y a ello nos obliga todavía más la circunstancia de que el señor Carner, que no figura en la disciplina política de nuestro partido, ha tenido la delicadeza de subordinar su aceptación a la adquisición de nuestra minoría y de otros grupos que forman la minoría catalana.

Yo quisiera, señores diputados, destacar ante vosotros el gran sacrificio que esto ha representado para la Izquierda Republicana de Cataluña. El señor Carner ha hecho público, y nos dijo previamente a nosotros que la circunstancia de estar en el Ministerio le privaba de intervenir para nada, ni en poco ni en mucho, en la confección económica del Estatuto. Nos privamos por ello de un hombre muy valioso; pudiéramos decir, de un hombre necesario; pero antes que todo, señores diputados, está la necesidad o la conveniencia de la República, que pesa en nuestro ánimo por encima de todas las otras cosas. (Muy bien, muy bien.)

Quiero ahora tributar un elogio, puesto que se trata de la cartera de Hacienda, al anterior titular de la misma, señor Prieto, que se encontró en momentos difíciles en que la cuestión económica estaba supereditada a los azares de la política, en los balbuces del nuevo régimen, con estallidos revolucionarios, con inquietudes, con una ofensiva antipatriótica de diversos elementos, y que ha dado pruebas allí de dos condiciones muy grandes: la una, de un enorme espíritu de abnegación y de sacrificio ante el imperativo del deber; la otra, de cosa que ya sabíamos de su talento, y de cosa que, sabiéndola, no cono-

EL PATRON DE GIJÓN, PARTIDARIO DE L'ACCIO DIRECTA

Gijón, 19. — Anit rebé el governador civil una comunicació de la Federació Patronal, manifestant-li que no accepten l'arbitratge proposat per aquella autoritat, que si bé pogué ésser oportú en esclatar el conflicte, ara seria contraproduent en aquestes circumstàncies, en què es van crear determinats drets per als obrers lliures i serioses obligacions per a la Federació, que no pot quedar a mercè de resolucions tardanes.

La Izquierda Republicana de Cataluña, señores diputados, apreció desde el primer momento, divisó desde el primer momento esta responsabilidad (de cara siempre a los intereses republicanos, que no son otros los que nos guían en substancia); al mismo tiempo apreció la responsabilidad que teníamos si en aquellos momentos de crisis política, que empezaba a ser laboriosa, contribuíamos nosotros a la incertidumbre y a la dificultad de las horas que se habían presentado; y por esta razón, por estas consideraciones, cuando el señor Carner requirió nuestra conformidad y nuestra asistencia y puso, en su extraordinaria delicadeza, la condición de que no necesitaba la mayoría de votos, sino que bastaba con que un solo diputado de la Izquierda Republicana de Cataluña lo considerara improcedente para que él no aceptara, fué perfecta la unanimidad de todos los diputados de la Izquierda Republicana de Cataluña, no para autorizar o dar su aquiescencia al señor Carner, sino para rogarle, para suplicarle encarecidamente que aceptase el ofrecimiento que se le había hecho.

Y, claro es, señores diputados, que otra de las circunstancias y de los motivos que hace que veamos con agrado la formación de este Ministerio, es también que pertenezca al mismo persona como don Marcelino Domingo, que si bien figura en él como diputado del partido republicano radical-socialista, forma parte de nuestro directorio y tiene nuestra completa y leal simpatía y confianza.

Y no quiero entrar, señores diputados, en el examen de las incidencias de la crisis, de los detalles de la misma, del trasiego de Ministros, ni de la circunstancia de conservarse en determinado Ministerio un titular de gran prestigio, pero que puede parecer parcial. De lo último ya hemos hablado en otras ocasiones; de lo primero, no quiero hablar, ni siquiera referirme a ello, porque me es más grato alejar de mi memoria todo lo que me recuerda tiempos anteriores. Lo necesario es prepararse de aquí para el mañana, juzgar el programa político, procurar que estas Cortes cumplan hasta lo último el fin que la revolución demanda, y en este terreno la asistencia de la Izquierda Republicana catalana será completa. Recabamos, claro está, nuestra independencia; pero independencia no quiere decir, en nuestro caso, oposición, sino todo lo contrario. Pensamos intervenir de una manera activa en todos los problemas que se presenten y enjuiciar los actos del Gobierno; pero siempre teniendo la conciencia de nuestra responsabilidad y procurando que estas Cortes puedan conseguir el fin que la revolución les ha señalado. En este aspecto y en este sentido, nosotros otorgamos la confianza que el Gobierno nos ha pedido. (Aplausos.)"

—L'Ateneu de Madrid ens va donar Manuel Azaña. —No t'enfadia. El d'aquí ens ha donat "El Bg Negro".